

Mehmet Emre Dursun 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.09.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mehmet Emre Dursun 2

Şiire meraklı bir müslüman,öğrenci,genç,vatan sever,HAFİZ...

3 Günlük Hayat

Kalemim kırık kalemimi kırdılar
Tüyden kalemimi mürekkepte boğdular
Bir rulo garip parşömen kağıdına
Çiziktirecek takat koymadılar

Dünden yarına belki de bugünden
Ne geçmiştir sessiz ve aniden
Beyitler mısralar kıtalar ve şiirler
Hepsi seni anlatır ta en öncesinden

Gönlü sırlıslık olmak anladım şimdi ne
Eğer ben yanıyorsam mecnunun derdi ne
Ne Mecnun ne Ferhat hepsi boş konuşur
Aştan gözü kör olmak anladım şimdi ne

Sustururum şimdi her şeyi her her şeyi
Geliyor gözyaşımın süzülme saati
Sessiz sessiz ağlarım ne son ağlayıştır bu
Ne de 3 günlük hayatta son hüzündür bu

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk

Bir saplantı; Mecnun sancaktara sancak,
Ahuların, ıssız gönüllere bayrak.

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 10

Hep benimle sadık korkular korkular korkular
Nede nankör duygular aşklar bulgular

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 2

Sevin; ger yayları şişir göğsünde sıcak,
Sana matem ısısı: buz gibi zahir bıçak

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 3

Her duygu, aşıklar mezarına sapak;
Bir'e giden yol toprakta; Kabir kucak!

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 4

Asırdır aşk bir âna gizlenmelik
Aşk'ida yaratan vareden bir melik

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 5

Her yerde hep sende sanırsın şahlanır
Gerçek aşık tek hep rükûda katlanır

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 6

Işıklar söndü kağıt boş diyemi üzölürsün
Kağıda küfür yazacağına bırak boşa süzölsün

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 7

Kıkırtı gülüşmek fanilikten ne haber
Ölecekmisin diye sormadımı peygamber

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 8

Keskin bıçak benimle et ile tırnak gibidir
Çekilene hamd etmek rabden ödöl gibidir

Mehmet Emre Dursun 2

Aşk 9

Göğüsü delen kaçınıcı mermi kaç mermi göğüsümü deldi
Kasıtlı atılan her kurşun kasıtlı gönlüme geldi

Mehmet Emre Dursun 2

Bayrak

Ölümsüzlük direğinde sallanan bayrak
İpin kimin elinde inmezmisin hiç
Yorulmazmısın rüzgarda kayarak
Ölümü öldüreni düşünmezmisin hiç

Şanlı yansıman denizlere düşerken
Çocuklar sana bakıp ant içerken
Gölgen ahenkte raks ederken
Süt beyaz bulutlarda görölmezmisin hiç

Kağıtlar yırtılıp uçlar kırılınca
Göz bağların göğü bağlayınca
Anneler çocuklara hep seni anlatınca
Sevinip ele avuca sığmazmısın hiç

Kan kaynar damarda sıcak olur
Kızıl olur sütün keskin bıçak bulur
Aklım bu denli benden kaçak olur
Emekli olup rahata kavuşmazmısın hiç

Mehmet Emre Dursun 2

Bende Böyle Şairim

Kalem tutar elim dilim fermanla
Sözler dolar gönül denen deryamla
İstanbul'da Çatalca'da doğmuşum
Bir medrese bir de şiir harmanla

Bende şiir yazar aşkı süzerim
Mısralarda ruhu nakış dizerim
İlham gelir gönül denen diyardan
Her harf ile kendi yolum çizerim

Bir şairim yolum İslam'la belli
Kalbimde Kur'an kelâmım saf hali
Melankoli dosttur yâdır her anım
Bu ruh öyle yazar harfler hep deli

Şiirlerim tanınacak bir gün elbet
Adım anılacak galibiyetle net
Yüreğimle yazdım özümle bastım
Kervanımda aşk var heceyle methet

Mehmet Emre adımdır ve davetim
Kalemimde saklı derdim gayretim
Mısralarla arşa yükselen bir yol
Hak yolunda duran gönül nimetim

Mehmet Emre Dursun 2

Beni Düzeltme

Beni düzeltme, bırak da böyle,
Dertlerim ruhumda bir öz dile.
Gönlümde sevda, sitemle söyle,
Yaralar içimde, kanar da susar.

Sükûtu bilmem, sesim de çığlık,
Zamanla kaybolmaz, kalır bu kırık.
Senden ne beklerim, ne de bir tanık,
Hicranla yoğruldu, kader mi yazar?

Ellerin uzanmaz, düşer bu yüküm,
Hüsranla örülmüş her bir söküğüm.
Ne fayda verir ki, sözlerin hüküm,
Zaten bu dünyaya, gelir de küser.

Beni düzeltme, çürüsün hâlim,
Ziyanla dolmuş her bir hayâlim.
Meçhule varırken yorgun sefârim,
Kırık bir kalptir, bana mirasım.

Mehmet Emre Dursun 2

Benim Derdim

Nedir derdin derlerse
Çığlık gibi hür derdim
Şükut gibi münzevi derdim
Benim derdim
Benim derdim

Nedir derdin derlerse
Güneş gibi parlak derdim
Çiçek gibi güzel derdim
Benim derdim
Benim derdim

Nedir derdin derlerse
Hayat gibi kısa derdim
Bulut gibi ıslak derdim
Benim derdim
Benim derdim

Nedir derdin derlerse
Aşk gibi yalan derdim
Vücut kadar kesin derdim
Benim derdim
Benim derdim

Nedir derdin derlerse
Çile kadar zor derdim
Şeker kadar tatlı derdim
Benim derdim
Benim derdim

Derdime derman sorsan
Allah'a şükür derdim
Benim derdim
Şükür derdim

Mehmet Emre Dursun 2

Bir Sebebim Var

Her gece düşerim derde
Sebebim var yazdım perde
Gönlüm yanar közler yerde
Sorarım hep biter mi yar

Bir sebebim var yâr uzak
Gözlerimde duman tuzak
Ömrüm geçer yollar ıslak
Vuslat olur yeter mi yar

Ah bu ömür bir sel gibi
Akar gider bir el gibi
Ayrılıklar bir tel gibi
Kopar durur iter mi yar

Sebebim var elem büyük
Yaralıyım kalbim çökük
Gecelerden hüznün dökük
Ağlar mısın güler mi yar

Mehmet Emre Dursun 2

Dediki Tövbe

Gönlüne dokundum belki de nazla
Şiirle uzandım hasretle hazla
Dedim ki nedir bu hâlin biraz da
Yazdın bir kelime iç dolu tövbe

Bir sözle mi döndü gönlün bu yoldan
Ne derdim ne sevdam anladın soldan
Kalbimde alev var hâlâ dün dünden
Ama sen bir çizgi çektin tövbe

Susarım ne diyeyim doğruysa haklı
Kalbimse kırılmış hâlinden saklı
Şiirim suskunken sözlerin aklı
Kapanır defterim artık tövbe

Mehmet Emre Dursun 2

Değerli Hocam

Ne vardır biliyor musun
Bilsen de ben bilmiyorum
Dudakların mıhlı tutmuş yosun
Sade bir af bekliyorum

Aklından geçer hatalarım biliyor muyum
Ben bilmesem de sen biliyorsun
Cürretkarlık değil farklı bir efsun
Sade bir özür diliyorum

Değer kıymet bilemedim anlıyormusun
Anlasan da ben anlamıyorum
Cahilliğim artık son bulsun
Pişmaniyetimi gözler önüne döküyorum

Değerlisin kıymetlisin anlıyormuyum
Ben anlamasamda sen anlıyorsun
Ah utancım zirveyi buluyorsun
Değerli Hocam hakkını ödeyemem biliyorsun

Mehmet Emre Dursun 2

Dilek

Her yarının sabahı daha da karanlık
Güneşı perdeleyen var
Her bugünün akşamı daha da aydınlık
Gökyüzüne Yıldız serpen var

Dün bugün de anlam gereği aslında
Sen bu fikre çok soğuk baksan da
Duyarda takvim ne garip değil mi
Çoğu zaman yapraklarını hiçe saysan da

Yıllar aylara gebe aylar haftalar kusar
Pazar ve cuma beni kucaklar Sarar
Tek dileğim günlerden günlerden tek dileğim
Bu şiirler ile bir gün bilineyim

Mehmet Emre Dursun 2

Diriliş

Ezanları susturan darbeli günlerde
Kimler milletin şanına gem vurur
Darbeleri bastıran ezanlı günlerde
Sokaklara dökülen her neferde gurur

Bir çember ihanetten ak kor içinde
Kızılar çalınmış göğün siyahına
Boğazda bir köprü sırat biçimde
Başkomutan emir milletin ihsanına

Ne tanktan dır çelik seşi ne silahtan
İman dolu göğüsten ağır olan nedir
Hangi kurşun deler boğazı bucaktan
Hainin kurşunu yediğı ař kimindir

Gecede parlayınca bir nurlu yıldız
Yanına hilalardan olur yaldız
İkisini gökte gördünmü yalnız
Bu görüntü coğrafyayı sarmak üzeredir

"Halis"lerden bir ordu boşandı milletden
Ne destanlar eskitir gam vurur demden
Pek temiz bir seda haberci ezelden
Hainlerin kökü kurumak üzeredir

İç içe geçen zaman ecdadı unutmaz
Bir dua ile çözülür nice suskun bilmece
Yıkılmaz bir kale olur tek bir yürek tek hece
Şehite dökülen yaş baş göz üzeredir

Cennet yurdumu el tersi eden hainlik
Olgularda bulgusuz destursuz hainlik
Şeref içinde şereften beri duran hainlik
Bu hainlik Allah'ın laneti üzeredir

Benim milletimin önüne indi darbe
Ağlamaklı gözlerimi doldurdu darbe
İstikbalimizi almak istedi darbe
Bu darbe canımıza yetmek üzeredir

Umutla bakalım önümüzdeki yüzyıla
Darbesiz bakalım önümüzdeki yüzyıla
Beş büyükten büyük adım atalım yüzyıla
Türkiye yüzyılı başlamak üzeredir

Mehmet Emre Dursun 2

Durma Kulak Ver

Geceler sessiz yıldızlar solmuş
Hüzünle süslü gözlerde dolmuş
Duy gönlün sesin gerçeği bulmuş
Durma kulak ver aşk çağırıyor

Yel eser serin dağları aşar
Gönüller sürgün özlemi taşar
Yarına umut bakışta yaşar
Durma kulak ver öz bağılıyor

Kalbine bak sen sırları gör de
Aşk ile dolsun her seste perde
Vuslat uzaksa bekleme nerde
Durma kulak ver yol çağırıyor

Mehmet Emre Dursun 2

Efendim

Sen benim efendim
Alemlere Aşkın derdin
Sana ümmet olmak
Benim derdim benim derdim

Sen yokken yıkık bendim
Bir geldin buldum kendim
Rahmete biz gark olduk
Salavat pendim salavat pendim

Senden önce çok derdim
Sen geldin yok derdim
Beni Medine'ye ulaştırdın
Aşktan eridim aşktan eridim

Senden evvel kırık bir tekneydim
İnsanlıktan beri idim
Akıntına kapılıp sakın suları
Usulca demirledim usulca demirledim

Mehmet Emre Dursun 2

Gün Batımında Aşk

Kızıl bir ateşle boyandı ufuk,
Gözlerimde hasret, yüreğim buruk.
Hüzünle karıştı sevdalı renkler,
Gün biterken bizde sonsuz dilekler.

Rüzgar usul usul esince serin,
Titredi gönlümde aşkın neferin.
Gölgeler dans eder altın ışıktā,
Sevda yankılanır bu son bakışta.

Ufukta kaybolur güneşin yüzü,
Kalbimde çağlar hep o sevda sözü.
Gecenin koynunda yıldızlar parlar,
Aşka şahit olur sessizce dağlar.

Mehmet Emre Dursun 2

Hep Sende

Gecem, gündüzüm hep aynı,
Düşlerim sendedir, aynı.
Bir gam, bir hicran ki daim,
Sızlar içimde hep, aynı.

Keder mi bu, dert mi bilmem,
Yanıp tutuşurum, bilmem.
Sönmez bir ateş ki sende,
Gönlüm kül olmuştur, bilmem.

Hicranı, özlemi sardım,
Yüreğe gözyaşı sardım.
Bir an unutmak mı? Asla!
Sensiz ben dünyayı sardım.

Zaman da dursa hep sende,
Gönlümde, gözümde, sende.
Adını her an anarken,
Sesin de, nefesin sende.

Mehmet Emre Dursun 2

Her Köşede Bir Ezan

Dalgalarında aşk, sularında hüznün
Boğaz mavi mavi döner bir güzün.
Her taşı hatıra, her hissi bir iz,
İstanbul, gönlümde bir ölümsüz iz.
Tepelerinde gün, sokaklarında dün,
Ezanla yıkanır gönlümde yükün.
Her köşede bir ses, bir çağrı, bir an,
Gönüllere işler her köşede ezan.

Minareler yüksel, göklere niyaz,
Her ezan bir sükût, her dua bir haz.
Taşlarda tarih var, surlarda hikâye,
Mazinin nefesi sinmiş her Piraye.
Ey sonsuz mabedin şefkatli sesi,
Ey ruhumun derin, kutsal nefesi.
Bir gölge olurken taşta zamanlar,
Ezanla yıkanır bu eski yollar.

Geceler bir başka, yıldızlar yakın,
Ruhuma dokunur mavi bir akın.
Ayasofya ağlar, yedi tepe susar,
Sular kucak açar, rüzgârlar okşar.
İstanbul'da aşk var, İstanbul'da hâl,
Her köşede bir iz, her adımda hal.
Dualar göklere bir kanat açar,
Ve ezanlar şehre sonsuzluk saçar.

Ey şehir, vakitler sana emanettir,
Ezan sesiyle ruh tam tamamettir.
Her bir taş konuşur, boğaz haykırır,
Mazinin gölgesi bugüne varır.
Surların ardında dinmeyen bir çağ,
Kubbeler yükselir aşkla, bir dimağ.
Ve işte her zaman, her anda her an,
Duyulur kalplerde her köşede bir ezan.

Mehmet Emre Dursun 2

İntihar

Gün geçtikçe vazgeçmek gerekiyorsa intizar'dan
Bir parmak tetikte yayıyor intihardan
Esir bir düğüm gibi kalmış boynu bükük
Şulukları kesik kesik ömrü sökük
Önemsiz yapıştırılmış boynuna beti benzi soluk
Gerdanlığınla damlıyor gözyaşı oluk oluk
Bir hayli özenle kesilmiş saçları boydan
Sanki güneşten doğuyor göz misali aydan
Acı duyuyor yüzünde bes belli bir sanki
İfadesini hafifletmek istememiş belki
Memnunluk şöyle dursun usanıyor bakmaya
Tiksiniyor zahir dönünce yüzü aynaya
Şimşekler çakıyor fikirler rastlantı eseri
Cavlaktan usanmış gözyaşı kanı teri
Kendi için yaktığı yatsıda kaç mum söndü
Şerefsizce kiralanan saatte kaç kum döndü
Bir heves için bu can kaç kez öldü
Cinnetler seni bu şık kefenlere gömdü
Davetsiz misafiri ağırlamayı hoş gördü
Ahuların loş odanı girdaplar ördü
Münzevilik kalmadı onun yeri çöldü
Senin mekanın sa gözün alabildiğine göldü
Vaziyet buysa mutluluk intizar'dan
Çekilir tetik başka dost gözükmez intihardan

Mehmet Emre Dursun 2

İp Ucu

İpucu istedim ipin ucu bana dolandı
Ondan gayrı hep yalan dolandı
Hayat bir maraton maratondan hızlı hayatım
Kalemim mürekkeğim sayfalar benim hayatım

Pencerem hep sarmaşık dolanmış
Bacam isten kurumdan tıkanmış
Gerçeği görmeyen bir garip kalbim var
Diz kır otur yiyelim bir kuru ekmeğim var

Uçan kuşlar haber verin uçan kuşlar
Yeryüzünün postacıları uçan kuşlar
Hasım hısım fark etmez gelin helalleşelim
Bugün battı güneş yarın doğacak gelin helalleşelim

Mehmet Emre Dursun 2

Kafiye

Bilmez isen ilim
Mektebe müracaat eyle
Ağır geldiyse dilim
Kusuruma af eyle

Hayatta hayattan bir bigane
Yaşıyoruz çok şükür
İmkanlardan biçare
Ediyoruz tefekkür

Sorular sordular
Neden var? niçin yok?
Sanki ordular
Dediler karnımız tok

Ağacı rüzgar бүker,
Sahili deniz döver,
Buğdayı orak biçer,
Gözyaşını bulut döker.

Kutuları katlandı
Bohçalar toplandı
Alimler borçlandı
Kitaplar tozlandı

Kağıtlar yıprandı
Başlar taçlandı
Mürekkepler boşandı
Aşıklar yalandı

Kapının kulbu bu
Cam yapar buğu
Durmadan eder rüku
Ne yapsın kul bu

Kafiye aklımda tost
Fikirlerime holocaust
Fanidir toprak post
Bakidir Allah dost

Mehmet Emre Dursun 2

Kahve Rengi

Okunmadan atılmış bir kitabın kapağı gibi
Bu varlığım senin yokluğuna sevgili
Bizi son kez aydınlatan sokak lambası gibi
O ışığın altından yazıyorum bu alemini ibreti

Efkar birikti içime sığmaz oldu
Parmaklarım yetmedi bilmem kaç gün oldu
Yüreğim hissetmez yazık yüreğime
Seni başıma taç koyamıyorum diye

Kirpiklerini sayarken kayboldum gözlerinde
Ardından hemen toplandım bu toplanmaksa eğer
Sonra bir baktım ki saat beşi sen geçiyor
Kahverengi bana küstü Bir saniye içinde

Mehmet Emre Dursun 2

Kızıl Ayrılık

Kızıl bir hüzündür gökyüzü şimdi,
Güneşle vedalaş ufukta sessiz.
Alaca bir örtü iner dağlara,
Rüzgarın fısıltısı karışır suya.
Her renk bir hikaye, her ışık bir söz,
Gün biter, doğada başlar bir nefes.

Güneş süzülürken kızıl ufuktan,
Gölgeler uzanır sessiz topraktan.
Derin bir ahenkle sarılır dünya,
Karanlık inerken tutarız rüya.
Ufkun ardında saklı sırlar gibi,
Doğa susar, zaman olur bir dibi.

Kızıl ışık vurur dalgaların sırtına,
Gökyüzü serilir gecenin aklığına.
Renklerin dansıyla dolar evrenin,
Görkemi yansıtır sessiz direnişin.
Bir hüznün, bir huzur birbirine karışır,
Gece başlar, gündüz son hatıradır.

Son kez öper ufku kızıl bir ateş,
Gökyüzü ağarır derin bir süreç.
Her yıldız tek tek parlar karanlıkta,
Sessizlik yankılanır yeryüzü saklıkta.
Gün biter, geceyle uyanır zaman,
Doğa, sonsuz döngüde bulur liman.

Mehmet Emre Dursun 2

Kutül Amare Türküsü

Geceler kıvrılır kinle öfkeyle
Şafaklar tutuşur kanlı gölgeyle
Mehmetçik yürürken iman harcıyla
Zaferler yazılır kanla sevdıyla
Kutül Amarede canlar serdarla
Şehadet yücelir tekbir sedayla
Bir sancak yükseldi karanlıktan düne
Küllerinden doğdu bir ordu bir güne

Siperler inlerdi kurşun selinde
Yiğitler beklerdi son nefesinde
Küfür donup kaldı iman sesinde
Zafer büyür hâlâ her hecesinde
Hazan düştü önce Dicle kıyısına
Ardından kan düştü toprağın başına
Bir çığlık yankısı sustu mazide
Dönüp geldi zafer dualar izinde

Halil Bey buyurdu vakit bu andır
Yiğitler şahlandı kalbindeki vatandır
Sancak dalgalandı arşın üstünde
Düşman dağılırken korku (.....)tandır
Baldıran düştü o gün zalimlerin payına
Han düştü taht düştü döndü devrana
Nice dev düşerken bir secde kaldı
Toprağa eğilen baş arşa daldı

Ey neslim unutma bu kutlu günü
Şehit kanı kurdu nikahsız düğünü
Kutül Amare ne midir bir hilal nişanı
Ecdadın vakarı İslam destanı
Toprağa nur düştü secdeyle öp onu
Zaferdir bu emanet taşı onurunu
Unutma bu günü yaz kaderine
Şerefli bir dava budur düştü ellerine

Mehmet Emre Dursun 2

Mazi Kalbimde Bir Yaradır

Mazi kalbimde bir yara olmuş
Gözlerim nemli baharım solmuş
Her hatırasında bir hüznün dolmuş
Zaman geçse de izi silinmez

Gönlümde saklı o eski günler
Duygular çağlar ses verir dünler
Her bir kelamı ince bir tül der
Mazinin yükü sırtımda dinmez

Sevda deyip de düşlerde gezer
Bir ılık nefes yüreği ezer
Her daim geçmiş kalbimi süzer
Anılar bende hiç eksilmez

Şimdi sessizlik doluyor içim
Mazide kalmış o tatlı biçim
Her yeni günle yaşanır seçim
Ah gönül böyle dilek dilenmez
Mazi kalbimde bir yaradır

Mehmet Emre Dursun 2

Mazlum Gönül

Kan damlayan yollarıma,
Bir ağıt düşer kalbime.
Gece hüznün sarar zarıma,
Sürgün bağlar bağrım bile.

Bir gül solar avucumda,
Vefa yok ki yar ucunda.
Zaman donar göz ucumda,
Derman arar gamım bile.

Gönül çöker, yıkık hanım,
Mazlumlığa mahkum canım.
Yar göğsüme saplar hançer,
Son demlerde aşınayım.

Mehmet Emre Dursun 2

Medine

Dedin ki bu sevda nedir ki bende
Niçin titrer kalbim her yeni günde
Medine bir aşktır saklı gönlünde

Resul'ün adıdır her taşta bazen
Nur olup ufkunda ışıklar süzen
Her vakit ezandır ruhlarla gezen

Desen ki yolları neden hep dolu
Bil ki her gelenin yürektir yolu
Medine şehirdir huzuru solu

Mescid-i Nebi'de dillerde niyaz
Resul'ün nuruyla yeşerir bir haz
Her zerresi şahit aşkında bir haz

Yeşil kubben sorar der ki neredir
Kalbin her vuruşu onun yeridir
Sevdanın menzili aşkın yelidir

Medine bir damla cennetin tadı
Kalmıştır gönlün onda feryadı
Huzur dolu çağır duyulur adı

Duyar mısın derin suskun sesleri
Resul'e hasrettir gözden eseri
Bu şehir saklar hep aşkın nesiri

Medine bir sırdır nurdan iplerle
Yaralı gönüller bulur rehberle
Her dua yükselir göklerden yerle

Sorarsan bu sevda nedir ki bende
Medine bir aşktır her gönül tende
Ona varan huzur bulur her ende

Resul'ün ayak izleriyle dolu
Her bir köşesinde saklıdır yolu
Medine vuslatın huzurlu sonu

Mehmet Emre Dursun 2

Necip Fazıl'ın Sesi

Hayatı şimdi tavanın beyazında arıyorum
Küflü duvarların açık sarısı miğdemi bulandırıyor
Yavaş yavaş merdivenden tak tak iniyorum
Yemekhanenin taş yolları mermeri andırıyor

Yine kendime bir şekilde sınıfta buluyorum
Tek ayağı kırık rahlem beni orada bekliyor
Kur'anımı alıp diz kırıp oturuyorum
Bir ben bir Kur'an varken zaman pek geçmiyor

Teneffüs vakti gelince şen şakrak oluyorum
Veya sırtın petekte elimde defter oluyor
İlham gelmedi ise o sevdiğim kitaba dalıyorum
Necip fazıl'ın sesi kulaklarımı dolduruyor

Mehmet Emre Dursun 2

Nerede Kalmıştık

Nerede kalmıştık sızılar bitmez
Yürekten vurmuşken bir yara gitmez
Ezgiler susmuşken baharlar yetmez
Hayalin gözümde bir nakış olur

Geceler dilsizdir susar yıldızlar
Hülyada kaybolur hatır ve izler
Bir sevda türküsü içimi sızlar
Gönlümde ateştir yanmış kül olur

Bir akşam ansızın gönlümden düşsen
Ellerim uzanır hayale pişman
Zamanı dondurur bu gözyaşı her an
Ömrümde bir hüznün yalnızlık olur

Mehmet Emre Dursun 2

Nesilmiş Gerçek

Bir nesil doğuyor umutla dolup taşan,
Kalplerinde iman, hak yolunda hep koşan.
Zorluklar yıkmaz onu, her engeli aşan,
Adaletle yücelir, zulme karşı baş eğmez.
Kuvvetini haktan alır, yüreğiyle savaşan,
Mazlumun sesi olur, zalimlerden uzaklaşan.

İlimdir onun nuru, cehalete hep karşı,
Bilgiyi kılıç eder, fethederken her arşı.
Vatan aşkı yürekte, yükselir her ığırda,
Geleceğe köprü kurar, çalışır, üretir.
Gönlünde sevgi taşır, her karışta bir barış,
Asım'ın nesli budur, bir bahardır, bir ışık.

Hayaller büyütürken, hakikatle yoğrulur,
İnsanlık öğretilir, kötölükten korunur.
şehitlerin kanıyla bu toprakta doğrulur,
Bayrak dalgalanırken, gökte yankılanır ses.
Asım'ın nesli der ki: "Adaletle var olur,
Birlikte yüksektir hak, tek ve tek onun dur."

Mehmet Emre Dursun 2

Noktasız

Kalemim kağıtta bir garip dans eder,
Buruşan her kağıt ile ömeümden ömür gider.
Mırıldanılan her beyit kulağıma üfler geçer,
Karaladığım her kelime beni yaralar geçer.

Cümlemin sonu görünüyor zahir.
Çiziktirilen her kıta beynime resim çizer!
Hepmi acıklı, hepmi akar cerîhamdan zehir?
Tasdik ten yoksun şiirler bendimi çığner geçer!

Beynim parmaklarımdan gayrı kâdir;
Vücuduma egemenliğini ant içer.
Kalbim; Hem garip, hemde tâhir.
Onaylamadan sade ölçüp biçer!

Kağıt ve mürekkepten benim aynam bu defter;
Acı bir tat bırakır hemen hemen her sefer.
Kimseler beğenmesede kuvvet ile muteber;
Benim şiirlerim nokta koymadan biter!

Mehmet Emre Dursun 2

Not Defterin miyim

Ben bir defter, satır mıyım?
Kaleminin hatırıyım.
Dökülen her yazın ile,
Sana sırdaş satırıyım.

Dedi ki: Ben neyim sana?
Bir hayalin, düşün bana.
Kelimeler dilde yanar,
Yazdıkların hep can bana.

Her dizeyi işler gibi,
Kalbine bir taşlar gibi,
Ben miyim bir sahife,
Gökyüzüne taşar gibi?

Cevabım şu: Defter sensin,
Bütün duygu birikensin.
Yazılacak ne var ise,
Ömür boyu dile sensin.

Mehmet Emre Dursun 2

Öleceğiz Müjdeler Olsun

Yavaş yavaş her yaşayan
Öleceğiz müjdeler olsun
Kalmayacak hiç sapıtan
Öleceğiz müjdeler olsun

Musallâdan buz gibi ensen
Bu nedenden büzüşmüş gövden
Şanki Durmuş tüm gezegen
Öleceğiz müjdeler olsun

Sıcak döşek gidecek altından
Tüm amellerin geçecek aklından
Şansın varsa bir izbe gelecek altından
Öleceğiz müjdeler olsun

Yıllarca uğraştın didindin
Kendine bir mevki edindin
Yok gibi yaşadın indirilendin din
Öleceğiz müjdeler olsun

Dünyada yok iken Can ile beden
Hani âlemdeki en asıl Egemen
Ademoğlu çok yakında ona dönece
Öleceğiz müjdeler olsun

O dur hesapları en çetin gören
Aptal değilsin ya kar kaldı zannedecen
Bugün ben ağlarım yarın sen
Öleceğiz müjdeler olsun

Uzanacak gövden mermere boydan
Dilerim pek deliksiz olsun uykun
Ebed yolcusu gazân mübarek olsun
Öleceğiz müjdeler olsun

Şefaât için peygamberin ağışundan
Bir damla Kevser havuzundan
En büyük ödül cennette cemelullah'tan
Öleceğiz müjdeler olsun

Aksa ağlıyorsa sebebi ben
Kabe tutsaksa sebebi sen
Kurtulacak ikisi de bir yumunca gözün
Öleceğiz müjdeler olsun

Mezar yoksullukta bensizliğin
Kabir maneviyatta zenginliğin
Aradaki perde kalkar mı dersin
Öleceğiz müjdeler olsun

Demir parmaklık kalbimi ezdin
Pis yağlı sünger beynimi içtin

Ancak Kurtuluş tek ve hazin
Öleceğiz müjdeler olsun

En büyük korkusudur beşerin
Işığından parlak güneşin
En büyük arzusudur şehadet isteyenin
Öleceğiz müjdeler olsun

Bu dünya fani ve Çetin
Varsın alsın başını çeksin gitsin
Ondan başka baki kalır mı dersin
Öleceğiz müjdeler olsun

Haber verin kuşlar yer ve sema'nın
adım adım karış karış batacağının
İnsan kalmaz ama yüzü gülsün müminantın
Öleceğiz müjdeler olsun

Ölüm temizdir ölüm temizdir
Firevundan Şehadet getirtir

Ölüm tanışmaktır ölüm tanışmaktır
İlk ve son azrail'i göstertir

Ölüm korkudur ölüm korkudur
Binkılıç acısından da çetindir

Ölüm yolculuktur ölüm yolculuktur
Rabb'ine sonra hız giden trendir

Ölüm vakitsizdir ölüm vakitsizdir
Ne bir an önce ne bir an sonra gelir

Ölüm merhamettir ölüm merhamettir
İnsanı dünyadan azad ettirir

Ölüm benim dostum ölüm benim dostumdur
Tek ama tek gerçek odur bu dünyadan muteber

Ey iman edenler başınız yüksekte olsun
Öleceğiz müjdeler olsun

Mehmet Emre Dursun 2

Prangalı

Vefat eden tek bir gün bu gün
Havayı kokluyor...
Peşi sıra sevenleri üzgün
Köşede ağlıyor...
Tek camlı ahşap pencereden atıyor ecel terini
Pencereden seyrediyor gelecek yerini
Üzgünüm prangalı... Görüşürüz bi gün

Seyahat etmekten korkan tek bi gün bu gün
Bavulu topluyor...
Demirden rayları boğmuş, ağlıyor hüzn
Peronda oturuyor...
Topaç şeklinde dünya dönmeyi durdurmuş
Sanatların hepsi bu yolda huzur bulmuş
Üzgünüm prangalı... Görüşürüz bi gün

Meçhulde bekleyen tek bi gün bu gün
İstemsizce titriyor...
Sorgusunda eksik var üç çeyrekten tek bütün
Hesaplarken eriyor...
Gözlerinde telaş sevimli panik tetikte seyiriyor
Ürkek süt döken kedi sütünü geri istiyor
Üzgünüm prangalı... Görüşürüz bi gün

Acısından kıvranan tek bi gün bu gün
Çılgılında kaybolmuş...
Sağdan giden ömür övün
Yol gözlüyor...
Anılarımdı geçmişin karanlığında beyaz lekeler
Çesaret ten gözü dönenler burda kekeler
Üzgünüm prangalı... Görüşürüz bi gün

Mehmet Emre Dursun 2

Rüzgar

Bir damla sevdanla başlar her an
Yüreğime düşer huzurun rüzgar
Sensiz her gecede kaybolur zaman
İçimi sarar karanlıkta rüzgar

Bir gülüşünle açar içimde bahar
Nurunla süslenir her gönül diyar
Gönlümde çağılayan sevgin bir pınar
Sana kavuşur her duada rüzgar

Her sabah doğarken nur dolar ufka
Adını söylerim kalbimle aşka
Sensiz her yol gider karanlık sokağa
Ve yalnızlığa savurur hep rüzgar

Bir bakışın yeter gönlümü uyut
Adınla yıkılır duamda bir put
Her nefeste taşır sevginden bir kut
Ve seni anar hep özlerim rüzgar

Yağmurlar düşerken rahmetle yere
Ruhumu okşar hep sevdan bir şehre
Sesinle uyanır gönlüm her sehere
Ve huzur taşır o latif bir rüzgar

Düşlerim seninle yeniden doğar
Gönlüme sevdanla umutlar saçar
Her nefes her an adını anar
Ve seni yazan bir kaderdir rüzgar

Bir damla nurunla yollar aydınlanır
Her dua seninle içimde can bulur
Sensiz her nefeste bir eksik kalır
Ve seni taşır her mevsimde rüzgar

Nurunla dirilir ümmetin bugünü
Kalplere işlenir her güzel yönü
Sevdanla taşır her an gönül yükünü
Ve sana ulaşır her yolda rüzgar

Mehmet Emre Dursun 2

Saklambaç

Gök ve bayrak gel dese
Bir dolu vesvese
Bebekler çömelse
Tavuklar kümese

Bu nasıl adese
Garip bir Hadise
Peygamberin hatası ise
Kur'an'da Abese

Çekiyor bak gülümse
Sağ omuz sol ile
Sağdan veren Gül ise
Solda ise kötümse

Çukur'da hendes'e
Çesetlere ölümse
O sur üflense
Ölenler dirilse

Beyaz giyen şeyh ise
Yükleri üstlense
Şefa'at bir bilinçse
Ütanmasa istese

Mehmet Emre Dursun 2

Sarıkamış Türküsü

Beyaz bir sessizlik çöker dağlara,
Yiğitlerin izleri karla yıkanır.
Her adımda umut düşer dualara,
Şehitlerin kanı vatan diye koklanır.
Ayazda titrerken her bir nefesler,
Yüreklerde tüter kutsal hevesler.
Sarıkamış şahit oldu tüm canlara,
Vatan aşkı siner bütün anılara.

Dağlar dile geldi, gökler bile ağladı,
Yiğitlerin türküsünü yüreklere dağladı.
Bu milletin bağrında yandı, eridi sevda,
Her bir şehit adını taşır melekler semada.
Mehmetçik yürüdü, yılmaz, korkmazdı,
Her adımı onlar, şehadete bağlardı.
Sarıkamış, tarihe, asrına yazdı destan,
Şehitlerle daim büyüdü yüce vatan.

Ey şehitler, ruhunuz şad olsun hep,
Doksan bin şehit yüz on genç küfrü tep
Sonsuz minnet taşır bu halk sizlere,
Adınızla yükselir bayrak göklere.
Kanla sulanan bu mübarek toprak,
Her karışında taşıyor size konak.
Unutulmaz Sarıkamış kahramanı,
Dualarla yaşatırım her bir hatıranı.

Mehmet Emre Dursun 2

Sayfam

Şairin boş sayfasıdır hayat,
Her satırda bir hüznün, bir hat.
Yazarken silinir her bir iz,
Kelimeler kalır, gönülde siz.

Bir adım atar, kaybolur iz,
Zaman geçer, geçer ve diz.
Her düşünce bir başka hayal,
Şairin boş sayfasıdır her hal.

Mehmet Emre Dursun 2

Sessiz İş

Bir akşamüstü sessizlik çöker,
Parkta bir adam, bekler de bekler.
Elinde çiçek, solmuş bir heves,
Gözlerinde yorgun birer kafes.

Yanına gelir yaşlı bir derviş,
Sorar usulca: "Nedir bu sessiz iş?"
Adam der: "Beklerim, neden bilmeden,
Her nefes hüzün, soluk vermeden."

"Bir yara var ki kapanmaz asla,
Kanı durmaz, taşar hep tasla.
Kendi açtığım mı, yoksa bir yadigâr,
Bilmiyorum, içimde derin bir yanar."

Derviş gülümser, der: "Evlat sakın ol,
Yara da insan, zamanla bulunur yol.
Ama eğer beklerken tükeniyorsan,
Kalk, yürümeye başla, ne duruyorsan."

Adam kalkar, rüzgâr vurur yüze,
Çiçek düşer, savrulur bir köşe.
Bekleyenle beklenen uzaklaşır,
Ve gece yine sessizliğe ulaşır.

Mehmet Emre Dursun 2

Sokaklar

Benimki yalnızlığa teselli
Seninki sonsuzluğa bedelli

Bu serseri sokak da esen deli yeller
Benim kaderime yön veren Çelik eller

Öyle bir esrar vardır ki bu gecede
Sokakta isen anlarsın sadece

Yemeği sıcak olanlar anlamaz beni
Yatağı sıcak olanlar anlamaz beni

Her gün bu sokağın Aşına yolları
Buz kesmiş demirden parmaklıkları

Sürünme gibi bir ses galiba yürüyorum
Gözümü yumsam da artık görüyorum

Ne elinden tutan var kaldırımlar dışında
Ne bir lokma veren var sokak lambam dışında

Yolumu aydınlatan sade aklımda yanan mum
Bana yoldaşlık eden ayak kabımda bir avuç kum

Kaderimiz bir yazılmış bu bir bedel
Benimki seninkini kovalayan bir ecel

Boş bu Dünya bugün de böyle gelir geçer
En büyük Niyazım ömrüm gecende biter

Ben gideyim uzasın gece uzasın gece ben gideyim
Boşlukta kalınca Emir Demir kemireyim

Bana öğüt veren yalnız parke taşları
Artık konuşmaz oldular sanki kopmuş başları

Mor ve Hicranlı gökyüzünde bulutlar
Heves kursakta içimde ukte kalırlar

Kimse anlamaz parmak uçları kadar kapı tokmaklarını
Ne de kapı tokmaklarının anladığı kadar parmak uçlarını

Bu sokakta harabe evler ve balkonları
Ayaklarımı deşiyor pencerelerin cam kırıkları

Küçük bir balkon küçük sarı bir çiçek ne o hasta mı var
Cümle insanların bu garip canıma kastın mı var

Benim sırtımda bir kazak elimde bir çul
En büyük niyazım ol artık kabul

Kelime-i şehadet ile nefesim kursakta bitsin

Benim ömrüm bu esrarengiz sokakta bitsin

Mehmet Emre Dursun 2

Spesifik

Yağın yağmur altında ıslanan
Uçan balon gibi olmalı insan
Kağıt gibi kaçmalıdır damlalardan
Şefkat bulutları açsada ardından

Hüznü bulut ardından okşuyor
İpek gibi dokunuyor tepeme cinnet matemleri
İfritler belirsiz kafamdan konuşuyor
Kovalıyor bulutları semada gam yelleri

Münzevilik bir lastik gibi uzadı gitti
Bitti kayboldu ruhumdan sekinet
Bir kenardan boşluk bulduda itti
Fikirsiz efkarları şimdi sen teskin et

Sanatsız bir şiir kadar rasyonel
Son kıtam ilk kıtayı anlamayanlara
Bana radikal bir argodan yönel
Spesifik bulguları bulamayanlara

Mehmet Emre Dursun 2

Şaka

Bir mum gibiyim en ince esintiye bakar
Benim yarım kulağına hafif küpeler takar
Gördüm göreceğim az kaldı sanki kalkıyor tül
Böyle bir güzellik olamaz seni Güzel Betül

Haberler alınıp verilir ta öteden buraya
Sümsük kuşları Hüma oldu tatlılığından yana
Mesafeler yollar engeller imrenmeler
Eğer benim olmayacaksan neden bu çekinmeler

Gözlerimi kapattım her an seni dinlemekteyim
İlle de o dediğini yürekten hissetmekteyim
Sonra kötü bir şaka diye düşünmekteyim
Üzülmekteyim ben üzülmekteyim
Mehmet Emre Dursun 2

Tek Yol

Derdim,davam nemidir?
Bu hayat meşkası da.
Kağıdı,ter ile ıslatan;
Mürekkep in hokka sında.

Derde derman,yare Yaren nemidir?
Bu kemmiyet laçkasında!
Sükut gibi,münzevi uzayıp giden;
Kaderimin karmaşasında!

Davam,zaferim nemidir?
Rezilliğin hegemonyasında!
Dinin direği nemidir?
Camilerin patikasında.

Kurtuluşa ermek nemidir?
Hicranlı hayatın yasında.
Ey müslüman sana tek yol;
Kurani kerimin mushafında!

Mehmet Emre Dursun 2

Tül

İki farklı koldaki farklı eller

Bir yanda coşkun seller bir yanda sakin göller

Hep mi derinden yaralar bu Keskin diller

Bensizliğin makarasında aydınlık gölgeler

Sana ulaşmamı istemez tül den perdeler

Sanki ben istemişim gibi yolunda engeller

Parmaklarıma sorsana nasıldır engerekler

Gözümü açınca başlayan kabuslu geceler

Beynimi şimdi bir fikir didikler

Göz kapaklarıma kazınmış gördüğüm imgeler

İstemez miydin olsun elimde kasımpatı menekşeler

Evinin kapısında uzun uzun beklemeler

Fikrimin sonsuzluğundan süreksiz habbeler

Elimin yorgunluğundan emeksiz izbeler

Artık nasıl inanırım inançsız yeminler

Affetmem affetmiyorum geçersiz tövbeler

Bir türkü mırıldanır Esen deli yeller

Pencere ısıklarını kulaklarıma iteler

Gündüzler beni korkutur korkutur beni gündüzler

Alın beni kaçırın kaçırın be tüllü geceler

Mehmet Emre Dursun 2

Ufuk

Kızıl bir hüzündür gökyüzü şimdi,
Güneşle vedalaş ufukta sessiz.
Alaca bir örtü iner dağlara,
Rüzgarın fısıltısı karışır suya.
Her renk bir hikaye, her ışık bir söz,
Gün biter, doğada başlar bir nefes.

Güneş süzülürken kızıl ufuktan,
Gölgeler uzanır sessiz topraktan.
Derin bir ahenkle sarılır dünya,
Karanlık inerken tutarız rüya.
Ufkun ardında saklı sırlar gibi,
Doğa susar, zaman olur bir dibi.

Kızıl ışık vurur dalgaların sırtına,
Gökyüzü serilir gecenin aklığına.
Renklerin dansıyla dolar evrenin,
Görkemi yansıtır sessiz direnişin.
Bir hüznün, bir huzur birbirine karışır,
Gece başlar, gündüz son hatıradır.

Son kez öper ufku kızıl bir ateş,
Gökyüzü ağarır derin bir süreç.
Her yıldız tek tek parlar karanlıkta,
Sessizlik yankılanır yeryüzü saklıkta.
Gün biter, geceyle uyanır zaman,
Doğa, sonsuz döngüde bulur liman.

Mehmet Emre Dursun 2

Umreme Gölge Düştü

Gönlümde bir sevda yandı,
Hasret yarası mı sandı?
Bu yolda aşk beni andı,
Umreme gölge düştü.

Hac yolunda süzüldüm de,
Kabe aşkı gözümde de,
Her nefeste özümde de,
Umreme gölge düştü.

Secde yerde dualarım,
Gözlerimde var ararım,
Gönlümde bir kar ararım,
Umreme gölge düştü.

Ey Yaradan, affet beni,
Siler misin günah seni?
Bu ümmetin dertli yönü,
Umreme gölge düştü.

Mehmet Emre Dursun 2

Umutsuz

Bensizlik sende iken çırpınmaya ne gerek
Sensiz geçen her saniye koynumda engerek
Yolu gösteren pusula tek ve tek
Aşka bir vesait bu tren endirek

Parmak uçlarım acıyorum sana bir başka
Şakaklarındaki kan sana da acıyorum
Şenin için ben basit bir meşka
Özlem çeken kalp sana da acıyorum

Kan kusuyor şimdi ağlamaktan bitap
Gözyaşım mürekkep ben değil o yazıyor
Bu sevdayı nereden okurum hani hangi kitap
Ses tellerinin kendini beynime kazıyor

Ne sıradan kalemim basitliği
Benden başka el tutamaz
Ne mahzun kağıdın garipliği
Senden başka kelime almaz

Gönlümdeki gökdereli yıkıp dedi çek çileni
Düşünmek yok anlamak yok bu işin tek mihengi
Son bakışta gördüğün hatırlamak ahengi
Hatırlamaktan başka elden ne gelir ki

Mehmet Emre Dursun 2

Ve Sonra Ve Sonra

Baharsız geçen günlere
Bestelenen türküler gibi
Yakamozsuz gözüken denizlere
K sen gözler gibi
Elimdeki çiçekten fal çekiyorum
Mutsuzca umutsuzca bekliyorum
Kanayan yaranın kabuk bağlamasını g zliyorum
Fersiz ışıksız bakışlar ile
Sayıyorum zamanı yetişemiyor saat bile
Ne de göğsüme oturmuş ile
Uykusuzluktan titriyor bacaklarım
Soğuk tenler ile randevulu dudaklarım
Samimiyetsiz her şey o günden beri
Gördüğüm her yürüyen ceset insanlıktan beri
Kaskatı beton var onlarda yok deri
Ben mi beni sorma ben mazlum
Sanki olmuş sonu malum
Sık sık gider yollarına sürgün Bağlum
Diyemem dilim titrer
Yazamam elim titrer
Kim baksa anlamadan iter
Arkana bile bakmasan bile
Bile bile bıçağını bile
Bile bile sapla göğsüme
Zaten aşınayım

Mehmet Emre Dursun 2

Veryansın

Gönlüm bir cehennem merkezinde sen varsın
En büyük günahı içine at yansın
Ağlamak hıçkırma üzmek iç çekmek
Boynu bükük bir garip gibi ediyorum veryansın

Sen benimken güzel olan bir çiçek
Benim olmaz iken bile bir başkasın
En içten teklifi uzattım diz bükerek
Yok desen bile etmem sana veryansın

Mehmet Emre Dursun 2

Yolculuk

Elimin sıcaklığı cebimde
Yürüyorum tak-tak-tak
Ardımda gölgem muhakkak
Olsun yada olmasın
Trenin düdüğü
Aşinalığın en büyüğü

Mehmet Emre Dursun 2

Zayıf El

Kağıt kadar keskin olmak vardı ilkin
Ne kitap gibi egemen ne kalem dengi keskin
Yazmak niye ediyor her işin üstü teskin
Zayıf ellerimde biçare ağırlar kaldı

Mehmet Emre Dursun 2